

Als fig. 4 hebben wij geteekend *Lolium remotum*, Schr., ook wel *Lolium linicola* Sonder genoemd. Deze soort is aan de vorige zeer nauw verwant en, als men de beschrijvingen leest, er niet gemakkelijk van te onderscheiden. Doch zooals wel meer gebeurt, heeft men ze eenmaal gezien, dan is het verschil sprekend genoeg. De teekening is gemaakt op dezelfde schaal als de andere, dus op $\frac{2}{3}$ van de natuurlijke grootte, naar een exemplaar door Dr. v. d. Bosch, den vroegeren president der Ned. Bot. Vereeniging, op Z.-Beveland verzameld. Dadelijk valt op hoeveel kleiner en slanker ze is dan *Lol. temulentum*. Ze is geelgroen van kleur, heeft slanke, dunne stengels en een smalle aar. De aartjes zijn klein en tegen de spil aangedrukt. De kelkafjes zijn korter, soms zeer veel korter dan het aartje en een kafnaald ontbreekt meestal. Ze gelijkt dan ook, als ze jong is, veel op *Lol. perenne*. Als wij ons goed herinneren, komt er in het herbarium der Ned. Bot. Vereeniging geen genaald exemplaar voor. Een andere vraag is, of ze nog wel tot onze indigenen behoort. Wij namen ze slechts eenmaal (1903) waar op een vlasland bij Hillesluis, maar de akker is verdwenen en de plant dus ook. Het Vereenigingsherbarium mist, meenen wij, ook exemplaren uit den laatsten tijd. Misschien kan dit stukje dezen of genen, in wiens omgeving vlasakkers voorkomen, er toe opwekken er eens op uit te gaan. Wij zijn altijd gaarne bereid, bij twijfel omtrent juiste determinatie, hulp te verleen en houden ons aanbevolen voor mededeelingen omtrent vindplaatsen.

Rotterdam, Aug. 1910.
Snellinckstraat 10 a.

JANSEN en WACHTER.

DE PADDENSTOELTENTONSTELLING TE ZEIST.

ET was voorzeker eene heele onderneming eene tentoonstelling te organiseeren op een nog zoo weinig bekend en bemind gebied. De Nederlandsche Mycologische Vereeniging heeft het aangedurfd en het moet gezegd, zij heeft eer van haar werk gehad.

Zoowel voor hen, die nog nooit een paddenstoel goed hadden bekeken, als voor hen, die zich reeds jaren met het determineeren er van hadden bezig gehouden, was er overvloed van interessants te zien en vooral voor de laatsten is het eene prachtige gelegenheid geweest om met hunne studie een stap voorwaarts te komen, en eens kennis te maken met families, geslachten of soorten, die in hunne gewone omgeving niet voorkomen.

Uit de wijze, waarop de tentoonstelling was ingericht, de lange tafels smaakvol met heide en planten versierd, en de zwammen keurig opgesteld in mos, gras en doode blaren inplaats van op schoteltjes of bordjes blijkt, dat hier een artistieke geest aan het werk was geweest, waaraan de Heer Ruys de voorzitter der vereeniging niet vreemd is, terwijl uit het bijeengebrachte materiaal, de rangschikking er van en de inlichtingen, die bereidwillig aan het publiek werden verschaft, kan worden opgemaakt, dat er een degelijke kern, waarvan eene levende kracht uitgaat, schuilt in de Ned. Myc. Vereeniging.

Het meeste levend materiaal was bijeen gebracht door den Heer L. H. van Berk te Zeist aan wien dan ook de medaille werd toegekend voor het grootst aantal goed gedetermineerde soorten uitgelooft door Mevrouw A. J. de Beaufort-Hoeufft te Zeist.

Het aantal ingezonden ascomyceten was betrekkelijk gering, de medaille daarvoor uitgelooft door Mevrouw van Romondt-Vis werd toegekend aan Mevr. E. Kalshoven te 's Heerenberg.

Het werk over »De Paddenstoelen van Nederland«, beschikbaar gesteld door den heer J. Leur, te Bussum, als prijs voor het grootste aantal soorten polyporaceëen, werd toegewezen aan Dr J. Tresling, te Ter Apel.

Meerdere prijzen waren niet beschikbaar, daar er echter nog een paar bijzonder verdienstelijke inzendingen waren, die niet stilzwijgend konden worden voorbijgegaan, is schriftelijk den dank der Vereeniging betuigd aan den Heer H. H. van der Lek te Ossendrecht voor de prachtige collectie gedroogde zwammen, als baanbreker in Nederland op dit gebied, alsmede aan den Heer van der Ven, te Arnhem, voor het plekje boschdylle door hem in een hoekje van de zaal getooverd.

De tentoonstelling heeft zich vooral Zaterdag en Zondag in druk bezoek mogen verheugen en uit de talrijke vragen door de bezoekers aan de leden der commissie gedaan bleek, dat de belangstelling in het tentoongestelde grooter was, dan men had durven hopen. Vooral bleek dit het geval te zijn met de Amanita's, de Lepiota's, de Psalliota's, Coprinus comatus, verschillende Boletus soorten en de Ascomyceten, zooals Helvella crispa, elastica en lacunosa, Peziza badia, onotica en aurantiaca, Bulgaria inquinans, Cordyceps militaris en ophioglossides. Verder trok de aandacht Auricularia Judae, Xylaria polymorpha, Cyathus striatus en -sericeus, Crucibulum vulgare, een paar reusachtige Polypori uit Indië afkomstig, afgestaan door den Heer F. A. des Tombe te Leiden en nog veel meer. De tentoonstelling is bezocht door 504 betalende personen.

Het volgend jaar wordt de tentoonstelling zoo mogelijk te Arnhem gehouden en is het voor de Vereeniging te hopen, dat zij dan even volledig moge zijn en even goed van stapel moge loopen, als het nu is geschied, doch daaraan behoeft wel niet te worden getwijfeld.

P. LIGTENBERG.

HET TREURIGE VERGIFTIGINGSGEVAL IN DEN HAAG.

DE voorzitter van de N. M. V., de heer Joh. Ruijs, deelt mede, dat het Haagsche vergiftigingsgeval door paddenstoelen zich als volgt heeft toegedragen:

De heer en mevrouw B. zochten gedurende eenige jaren in de omstreken van Den Haag naar eetbare paddenstoelen, de zoogenaamde champignons (Psalliota), die zij dan ook, zooals de ondervinding bewees, goed schenen te kennen. Ditmaal hadden zij de kinderen mede genomen; onder het wandelen werden de gevonden exemplaren schoongemaakt, thuis gekoken met medekoking van een zilveren lepel toebereid en ten ongeveer half acht uur genuttigd.

's Morgens om zes uur ongeveer werd de heer des huizes hevig ongesteld, ook de jongens gevoelden zich allengs onpasselijk en toen de vader om ongeveer zeven uur geneeskundige hulp ging inroepen, zakte hij bij den arts gekomen in elkaar onder hevige brakingen.

Ruim 2×24 uur na het optreden der eerste vergiftigingsverschijnselen stierf de jongen en het meisje ruim 40 uur later, terwijl de ouders en een jonger zoontje, na eenige dagen ernstig ziek te zijn geweest, behouden bleven.

Wanneer men nu weet, dat de toxische verschijnselen door Amanita's veroorzaakt, zich op zijn vroegst tien uren na het gebruik vertoonen, dan is het buiten eenigen twijfel, dat de ramp aan een der soorten phalloïdes of mappa van dit geslacht te wijten is.

Wanneer men nu verder weet, dat het door den Duitschen toxicoloog Kobert in 1899 ontdekte en door hem »phalline« genaamde gift, de roode bloedlichaampjes vernietigt en niet meer dan zeven à acht milligrammen noodig zijn, om dit in één liter bloed te verrichten, dan zal men begrijpen, dat de enkele centigrammen welke één exemplaar A. phalloïdes bevat, voldoende zijn, om in weinige uren het geheele menschelijke organisme te verwoesten.

Daar de ouders meermalen, en zonder eenige nadeelige gevolgen, de door hen gevonden paddenstoelen genuttigd hebben, is het aan te nemen, dat door een der kinderen een giftzwam tusschen de eetbare is gevoegd, want waren de andere eveneens giftig geweest, dan zou niemand het overleefd hebben.